

Loke ställer till trassel

av Ulf Sindt

med bilder av barn och unga i Örebro

KULTURRÅDET

Utgiven 2012 av Örebro kommun/ABF med stöd av Statens kulturråd.

Redaktörer: Maja Edberg & Nicholas Haldosen.

Texten hämtad ur boken *Bland gudar och jättar i nordisk mytologi* av Ulf Sindt, utgiven av Alfabeta förlag 1992. Återgiven med tillstånd av författare och förlag.

Berättelsens tusen former

En berättelse kan vara så mycket.

Det kan vara en bok. En film. En pjäs. En dans. En sång. En bild.

En...

Möjligheterna är svindlande.

Projektet "Berättelsens tusen former" är ett samarbete mellan Örebro stadsbibliotek, Bokmässan Örebro/ABF och Kumla bibliotek med stöd av Statens kulturråd. Här har barns och ungas egen skaparkraft stått i centrum!

I studiecirkeln *Ung Berättare* har ungdomar utforskat sitt skrivande.

I *bildverkstäderna* har barn och unga målat den rafflande berättelsen om

Loke ur den nordiska mytologin. En del har dessutom träffat författaren

Ulf Sindt för att höra fler berättelser från den urgamla berättartraditionen.

I *skaparverkstäderna* har barn och unga träffat professionella konstutövare

för att gestalta berättelsen om Loke på olika sätt. De har arbetat med

animerad film, spelat teater och dockteater eller dansat.

Denna bok bygger på ett urval av bilderna från bildverkstäderna.

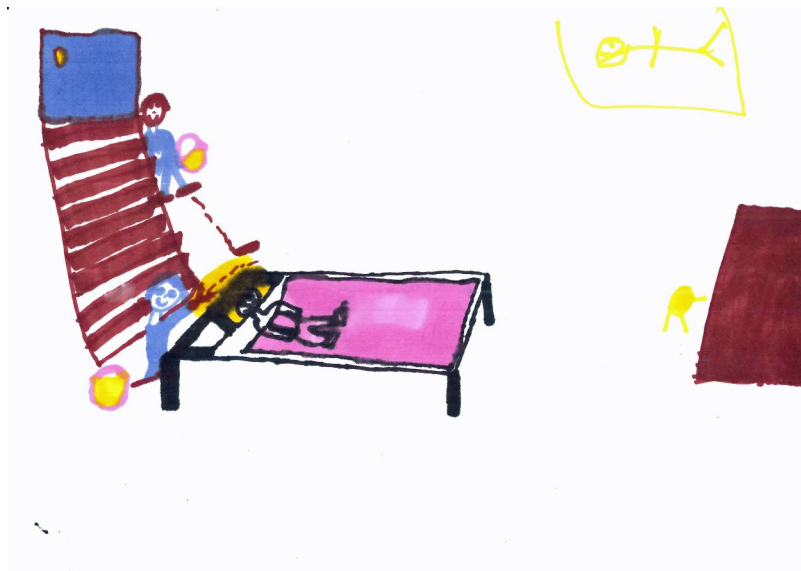

Loke var son till en jätte och skulle egentligen bo i jättarnas land, Joutunheim. Men som ung blandade han blod med Oden och fick därför lov att bo i Asgård för all framtid. Loke var vacker och listig, men väldigt opålitlig. Det var ofta Lokes fel att gudarna råkade ut för farligheter. Det var Loke som en gång skänkte den förunderliga hammaren Mjölner till Tor. Så här gick det till.

En natt hade Loke svårt att sova. Han kastade sig av och an i sin säng, och det enda han hade lust med var att som vanligt ställa till med något ofog. Med en stor sax i handen tog han sig in i Bilskirner – Tors borg. Tor själv var inte hemma, han jagade troll i öst, men hans hustru Siv låg och sov.

Loke klippte av allt hennes svallande, guldfärgade hår. När han var klar fanns bara en kort stubb kvar på Sivs huvud.

Loke stoppade Sivs hår innanför jackan och klättrade ut genom fönstret. Men i farten tappade han sin ena sandal.

När Tor kom hem och fick se Siv med snaggat huvud blev han rasande.
Och när han upptäckte sandalen förstod han vem som varit framme,
LOKE!!

Kokande av raseri begav sig Tor till Loke. Med sin väldiga näve tog han
tag i nacken på Loke och skakade honom så våldsamt att både ögonen och
tänderna höll på att lossna.

Loke lovade att Siv skulle få ett hår av rent guld, ännu vackrare än förut bara Tor släppte honom. Dessutom skulle både Oden, Frej och Tor få underbara gåvor. Loke fick en dag och en natt på sig att ordna allt detta.

Han reste genast till Svartalvaheim, där de små dvärgarna bodde. Dvärgarna var mycket duktiga hantverkare och konstnärer och kunde åstadkomma de mest fantastiska saker. På två timmar hade dvärgarna färdigställt det finaste guldhår som världen sett, spjutet Gungner till Oden och ett skepp till Frej.

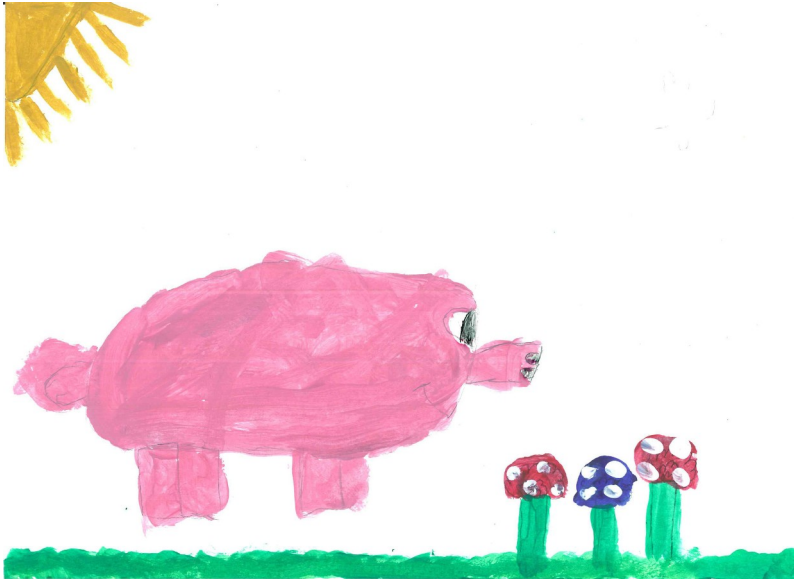
Loke slog nu vad med granndvärgen Brok om att han inte kunde smida lika fina saker som dessa.

- Du ska få mitt huvud på ett fat om du kan det, sa Loke självsäkert.
- Det kan jag visst, sa Brok och började genast arbeta.

Vid solnedgången var Brok färdig. Då hade han tillverkat hammaren Mjölner, guldringen Draupner och en gris som hette Gyllenborst. Loke och Brok skyndade sig till Valhall. Där överlämnade de sina dyrbara gåvor.

Oden fick sitt spjut
Gungner och guldringen
Draupner som var nionde
natt droppade nio lika
stora guldringar.

Frej fick skeppet
Skidbladner och grisen
Gyllenborst.

Tor fick hammaren
Mjölner, som aldrig
missar och som alltid
återvänder till sin ägares
hand.

Siv fick tillbaka sitt guldhår.

Dvärgen Brok begärde nu att få Lokes huvud på ett fat. Men Loke sade att han bara hade rätt till huvudet och inte till halsen, alltså kunde han inte hugga av huvudet. Brok kände sig lurad. För att straffa Loke sydde han igen hans mun med en läderrem. Det tog flera månader innan Loke åter kunde tala och det tyckte de andra gudarna bara var skönt.

Tack

Tack alla barn och unga samt elever och lärare på Almby skola, Brickebackens skola, Brukets skola Eklundaskolan, Föreningen Trädets fritidsklubb, Hagaskolan, Lillåns södra skola, Mellringeskolan, Olaus Petriskolan, Sveaskolan, Tullängsskolan, Wallerska skolan och Vivalla fritidsklubb som deltagit i projektet Berättelsens tusen former.

Tack till teaterpedagogen Emma Andersson, animatören Ulla Carin Grafström, dockteaterspelaren Lisbeth Hamping, animatören Inga Kempe, litteraturpedagogen Ina Knutsson, elever på Kävesta folkhögskola, dansaren Erika Modén, dockmakaren Inga-Lill Zetterman samt bibliotekarier på Örebro stadsbibliotek och Kumla bibliotek för er insats i projektet.

MW39597-30

Denna bok är skapad på solentro.se
Ansvarig utgivare för denna bok är Maja Edberg.